

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016200072
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:1016200072.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Milana Končeka a JUDr. Valérie Mihalčinovej, v právnej veci žalobkyne I. N. - Kramer International, Domaňovce 157, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mgr. Tomáš Adamec, so sídlom Spišská Nová Ves, Levočská ulica 3, proti žalovanému Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, P.p. 29 Bratislava, v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10.12.2015 sp. zn. SK/0572/99-2015, takto jednodomyseľne

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalobkyni **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, rozhodnutím zo 06.07.2015 č. P007/08/15 uložil žalobkyni pokutu vo výške 700,-- eur pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods.2 písm.b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva podľa § 3, keď žalobkyňa uprela spotrebiteľkám (pisateľkám podnetu) právo na ochranu ich ekonomických záujmov (t.j. právo v zmysle § 3 ods.1 zákona), keď neakceptovala odstúpenie spotrebiteľiek od zmlúv zo dňa 10.03.2014 a nespĺnila povinnosť vrátiť spotrebiteľkám cenu za tovar, resp. zaplatený preddavok v lehote podľa osobitného predpisu (zákon č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji) napriek tomu, že charakter predaja realizovaného žalobkyňou takéto ich právo odôvodňoval.

2. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, že dňa 17.06.2014 bola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vykonaná kontrola v prevádzkarni žalobkyne Kramer International, Za Hornádom 3252/17, v Spišskej Novej Vsi. Vykonanou kontrolou bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané porušenie zákonom stanoveného zákazu, keď žalobkyňa uprela spotrebiteľkám (pisateľkám podnetu) právo na ochranu ich ekonomických záujmov (t.j. právo v zmysle § 3 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa), keď neakceptovala odstúpenie spotrebiteľiek od zmlúv zo dňa 10.03.2014 a nespĺnila povinnosť vrátiť spotrebiteľkám cenu za tovar, resp. zaplatený preddavok v lehote podľa osobitného predpisu (zákon č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji) napriek tomu, že charakter predaja realizovaného žalobkyňou takéto ich právo odôvodňoval.

3. Z podkladov pre rozhodnutie vyplýva, že spotrebiteľky (pisateľky podnetu) I. R.. a R. C.. zakúpili na predajnej akcii konanej v priestoroch prevádzky žalobkyne dňa 10.03.2014 výrobky, každá, parný čistič, teplovzdušnú rúru a členskú kartu VIP v celkovej kúpnej cene 799,-- eur. Obe spotrebiteľky prevzali predmet kúpy dňa 10.03.2014 a obe spotrebiteľky odstúpili od kúpnych zmlúv dňa 19.03.2014. V listoch adresovaných žalobkyni jednoznačne prehlásili odstúpenie od kúpnych zmlúv uzatvorených na predajnej akcii konanej dňa 10.03.2014 v priestoroch prevádzkarne žalobkyne. Z predložených kópií podacích lístkov o zaslaní expresných zásielok o hmotnosti 15,550 kg a 16,290 kg vyplýva, že spotrebiteľka I. R.. vrátila žalobkyni zakúpené výrobky dňa 19.03.2014.

4. Z podkladov pre rozhodnutie bolo preukázané, že obe spotrebiteľky odstúpili od kúpnej zmluvy v zákonnej lehote uvedenej v § 8 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji účinného v čase uzavretia kúpnych zmlúv, a žalobkyňa bola povinná riadne uplatnené odstúpenie od zmluvy akceptovať a vrátiť zaplatenú cenu, alebo preddavok za tovar spotrebiteľkám v zákonom stanovenej lehote, najneskôr do 15 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy.

5. Žalobkyňa odstúpenie spotrebiteľiek neakceptovala s odôvodnením, že nešlo o predajnú akciu podľa zákona č. 108/2000 Z.z., ale o predaj, resp. kúpu na pevnej prevádzke.

6. K tomuto argumentu žalobkyne prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji síce defenjuje podomový predaj v ustanovení § 5 ods.1 písm.a) ako predaj tovaru a poskytovanie služieb na základe zmluvy uzavretej medzi predávajúcim a spotrebiteľom, pričom demonštratívne určuje prípad, kedy sa predaj tovaru považuje za podomový tovar v každom prípade, a to pri akcii organizovanej mimo miesta prevádzkarne, mimo trhového miesta. Tento výpočet je však demonštratívny, pripúšťajúci a nevylučujúci aj iné prípady, kedy sa bude predaj tovaru a poskytovanie služieb považovať za podomový predaj. V nadväznosti na to správny orgán poukázal na ustanovenie § 7a ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji, v zmysle ktorého akciou podľa § 5 ods.1 písm.a) citovaného zákona je aj predajná akcia organizovaná na základe pozvánky, iného spotrebiteľovi adresovaného pozvania, alebo informácie, ktorej predmetom je najmä predaj tovaru alebo poskytnutie služieb, a počas ktorej, alebo do 15 pracovných dní po uskutočnení ktorej dochádza k uzavretiu zmluvy so spotrebiteľom.

7. Správny orgán zistil, že v priestoroch prevádzkarne žalobkyňa realizuje konania - predvádzacie akcie za účelom prezentácie vlastností a ponuky výrobkov, s cieľom uzavretia kúpnych zmlúv s účastníkmi prezentácie. Prezentačná akcia je určená iba pre pozvaných klientov. Predávajúci s cieľom zabezpečenia odbytu predávaných výrobkov a poskytovaných služieb sám iniciuje kontakt so spotrebiteľom, pričom využíva moment prekvapenia. V konkrétnom prípade boli spotrebiteľky pozvané na prezentáciu prípravkov na obnovu buniek, pričom na mieste konania prezentačnej akcie boli prezentované aj iné produkty, ktoré si spotrebiteľky zakúpili. Samotnému uzavretiu zmluvy tak predchádzalo ofenzívne konanie predávajúceho (žalobkyne), ktorá organizovala prezentáciu výrobkov, pričom práve moment prekvapenia v danom prípade spôsobil, že spotrebiteľ mohol uzavrieť zmluvu na kúpu výrobku, ktorý nepotreboval, alebo ho kúpil v nevýhodnej cene či kvalite, pretože nebol na rokovaní o kúpnej zmluve pripravený a s uzavretím zmluvy vo vzťahu k predmetným druhom výrobkov (parný čistič, tepelná rúra, členská karta, ortopedický vankúš) vôbec nepočítal. Vzhľadom na to, že spotrebiteľia obdržali od žalobkyne pozvánku za účelom prezentácie výrobkov s následnou možnosťou ich kúpy, v rámci ktorej aj skutočne došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, zúčastnili sa predajnej akcie, ktorá je v nadväznosti na ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji, vzhľadom na charakter tohto predaja, považovaná za podomový predaj. Správny orgán zdôraznil, že podstatným nie je miesto, kde dochádza k uzavretiu zmluvy, ale rozhodujúce pre posúdenie, či v konkrétnom prípade ide o podomový predaj výrobkov, sú okolnosti, za ktorých sú zmluvy medzi predávajúcim a kupujúcim uzatvárané. Charakter predaja realizovaného žalobkyňou, ako aj okolnosti, za ktorých boli zmluvy so spotrebiteľkami uzatvorené podľa názoru správneho orgánu, nepochybne odôvodňoval možnosť od takýchto uzatvorených zmlúv odstúpiť, ako aj nárok na vrátenie ceny zaplatenej za tovar, resp. zaplateného preddavku. Správny orgán vzal do úvahy vrátenie zaplateného preddavku žalobkyňou jednej zo spotrebiteľiek, vnímal ho však ako snahu o odstránenie kontrolou zisteného protiprávneho stavu. Dodatočné uskutočnenie nápravy a odstránenie nedostatky až po ich konštatovaní inšpektormi SOI nie je možné považovať za okolnosti zbavujúce žalobkyňu zodpovednosti za protiprávny stav zistený v čase kontroly.

8. Podľa § 24 ods.1 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa správny orgán prihladal na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia zákazu upierať spotrebiteľa práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľov chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím z 10.12.2015 č. SK/0572/99/2015 tak, že rozhodnutie vo výrokovej časti zmenil tak, že žalobkyni pre porušenie povinností predávajúceho podľa § 4 ods.2 písm.b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva podľa § 3 zákona, keď účastník konania (žalobkyňa) uprel spotrebiteľkám právo na ochranu ich ekonomických záujmov (t.j. právo v zmysle § 3 ods.1 zákona), tým, že neakceptoval odstúpenie spotrebiteľiek p. I. R. a p. R. U. od kúpnych zmlúv uzatvorených dňa 10.03.2014 a nevrátil spotrebiteľkám cenu za tovar, resp. zaplatený preddavok v lehote podľa osobitného zákona (zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji) napriek tomu, že charakter predaja realizovaného účastníkom konania (žalobkyňou) takéto ich právo odôvodňoval. Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostala bez zmeny. Žalovaný pristúpil k spresneniu výroku prvostupňového rozhodnutia, identifikoval dotknuté spotrebiteľky a zmluvy, od ktorých následne spotrebiteľky odstúpili. Dôvod na zníženie výšky postihu nezistil, pretože pokuta vzhľadom na rozsah a závažnosť zisteného nedostatku bola uložená na spodnej hranici sadzby.

10. Žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že inšpektori SOI vykonali v prevádzkarni Kramer International, Za Hornádom 3252/17 v Spišskej Novej Vsi, a dňa 12.01.2015 na príslušnom inšpektoráte SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj kontroly, ktorých predmetom bolo preverenie dodržiavania povinností žalobkyne vyplývajúcej predovšetkým zo zákona o ochrane spotrebiteľa, a zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, a súčasne prešetrovali podnet evidovaný pod č. 604/14. V rámci šetrenia podnetu bolo zistené, že žalobkyňa so spotrebiteľkou p. R. uzatvorila kúpnu zmluvu dňa 10.03.2014, ktorej predmetom bol predaj výrobkov, a to parný čistič, teplovzdušná rúka a členská karta VIP, v celkovej hodnote 799,-- eur. Spotrebiteľka pri podpise zmluvy uhradila žalobkyni plnú výšku kúpnej ceny výrobkov. Listom zo dňa 17.03.2014 spotrebiteľka písomne odstúpila od zmluvy a dňa 19.03.2014 vrátila žalobkyni zakúpený tovar.

11. Žalobkyňa toho istého dňa uzavrela kúpnu zmluvu aj so spotrebiteľkou p. U.. Predmetom kúpnej zmluvy bol parný čistič, teplovzdušná rúka a členská karta Bonus VIP v celkovej hodnote 799,-- eur. Pri podpise zmluvy spotrebiteľka uhradila zálohu vo výške 80,-- eur. Od kúpnej zmluvy odstúpila písomne listom zo dňa 17.03.2014 a dňa 19.03.2014 vrátila zakúpený tovar.

12. V podanom odvolaní žalobkyňa uviedla, že nesúhlasí s udelením sankcie a namietala, tvrdenia správneho orgánu sa nezakladajú na pravde. Zákon č. 108/2000 Z.z., ktorý správny orgán aplikoval na právny vzťah medzi žalobkyňou a spotrebiteľkami, nesúvisí s kamennou prevádzkou, kde bol tovar zakúpený. Uviedla, že úverová zmluva uzatvorená jednou zo spotrebiteľiek bola zrušená, ale samotná kúpna zmluva zrušená nebola, a ani jej nebol vrátený tovar. Po vrátení tovaru bola spotrebiteľke vyplatená uhradená záloha. Tvrdila, že spotrebiteľkám nebolo upreté právo na ochranu ich ekonomických záujmov, naopak, samotná žalobkyňa bola požiadaná o vybavenie úveru. Tvrdila, že nemala záujem nikoho ekonomicky poškodiť a navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie ako nezákonné.

13. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že odvolacie námietky žalobkyne pokladal za právne bezpredmetné, ktoré ju nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona.

14. Žalovaný konštatoval, že zo spisového materiálu vyplýva, že kúpne zmluvy zo dňa 10.03.2014 boli uzatvorené medzi žalobkyňou ako predávajúcim a spotrebiteľkami na základe pozvánky od žalobkyne, o prezentácii prípravkov na obnovu buniek s následnou možnosťou ich kúpy, ktorá bola uskutočnená v priestoroch prevádzky žalobkyne. Prezentačná akcia s cieľom uzavretia kúpnych zmlúv s účastníkmi prezentácie sa konala iba pre pozvaných hostí. Z podnetu samotných spotrebiteľiek vyplynulo, že počas prezentačnej akcie im boli prezentované aj iné výrobky ako bolo avizované v pozvánkach, konkrétne parný čistič, teplovzdušná rúka a členská karta Bonus VIP, ktoré si spotrebiteľky zakúpili. Z uvedeného

popisu podmienok, za akých došlo k uzatvoreniu kúpnych zmlúv, podľa žalovaného vyplýva, že išlo o neštandardnú obchodnú situáciu, kedy boli spotrebiteľky vystavené väčšiemu riziku, že podľahnú praktikám obchodníka, než v prípade, ak idú z vlastnej iniciatívy do prevádzky s vedomím, že na tomto mieste im bude ponúkaný tovar za určitých podmienok, na ktoré sú zvyknuté, s možnosťou porovnania cien jednotlivých výrobkov, spravidla bez pôsobenia a presvedčania o výhodách tej-ktorej kúpy.

15. Žalovaný poukázal na to, že pri tradičnej schéme vzťahu predávajúci a kupujúci podnetom na kúpu je konkrétna potreba spotrebiteľa, pričom predaj sa uskutočňuje na základe osobného kontaktu predávajúceho a kupujúceho. Pri podomovom predaji dochádza k opačnému postupu, predávajúci s cieľom zabezpečenia odbytu predávaných výrobkov a poskytovaných služieb sám iniciuje kontakt so spotrebiteľom, pričom využíva moment prekvapenia. Samotnému uzavretiu zmluvy tak predchádza ofenzívne konanie predávajúceho, ktorý organizuje prezentáciu výrobkov, pričom práve moment prekvapenia pôsobí, že spotrebiteľ môže uzavrieť zmluvu na kúpu výrobku, ktorý nepotrebuje, alebo ho kúpi v nevýhodnej cene, či kvalite, pretože nie je na rokovanie o kúpnej zmluve pripravený a s uzatvorením zmluvy vôbec nepočítal.

16. Na základe týchto okolností prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný, dospel záveru, že predaj výrobkov realizovaný žalobkyňou uvedeným spôsobom je podomovým predajom, a že na právny vzťah zvyknutý medzi žalobkyňou ako predávajúcou a spotrebiteľmi v šetrených prípadoch je potrebné aplikovať okrem iných právnych predpisov aj zákon o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji. Žalovaný poukázal na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR (rozsudok z 13.04.2010 č. 1Sžo/182/2009), ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27.05.2015 č. 2S/166/2013-58.

17. Žalovaný ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že žalobkyňa realizuje podomový predaj výrobkov a uzatvára zmluvy podľa § 2 ods.1 zákona č. 108/2000 Z.z., bola žalobkyňa povinná v prípade že si spotrebiteľky uplatnili svoje právo na odstúpenie od zmluvy, tovar prevziať späť a vrátiť spotrebiteľkám cenu zaplatenú za tovar alebo uhradený preddavok. Z kontrolných zistení vyplynulo, že žalobkyňa nevrátila spotrebiteľkám po ich odstúpení od zmluvy nimi uhradené sumy do uplynutia zákonom stanovenej lehoty, a rovnako ani neprevzala tovar zaslaný prostredníctvom právneho zástupcu spotrebiteľiek dňa 19.03.2014. Žalobkyňa tým upierala práva spotrebiteľiek na ochranu ich ekonomických záujmov a porušila ustanovenie § 4 ods.2 písm.b) v spojení s § 3 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

18. Žalovaný považoval výšku postihu, ktorá vzhľadom na charakter porušenej povinnosti sa nachádza v spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby za dostatočnú, nevykazujúcu znaky neprimeranosti. To, že žalobkyňa po vrátení zakúpeného tovaru zaslala spotrebiteľkám nimi uhradené sumy a uskutočnila kroky na zrušenie úverovej zmluvy, nie je okolnosťou, ktorá by ju zbavila zodpovednosti za protiprávny stav zistený počas vykonanej kontroly. Žalovaný konštatoval, že pre zodpovednosť žalobkyne je rozhodujúce zistenie, že neakceptovala odstúpenie od zmlúv uzatvorených so spotrebiteľmi formou podomového predaja a nevrátila im cenu zaplatenú tovar alebo uhradený preddavok. Žalobkyňa ako predávajúca bola povinná dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržanie ktorých zodpovedá objektívne bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

19. V zákonnej lehote podala žalobkyňa žalobu na preskúmanie rozhodnutia, v ktorom rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe namietala nesprávne právne posúdenie v dôsledku nesprávnej aplikácie právnej normy, a to zákona č. 108/2000 Z.z.

20. Podľa žalobkyne na daný prípad je nevyhnutné aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktoré upravujú predzmluvné, ako aj zmluvné vzťahy pri samotnom uzatváraní kúpnej zmluvy. Zdôraznila, že už zo samotného podnikateľského postavenia a umiestnenia tzv. kamenného obchodu, resp. pevnej prevádzky vyplýva, že žalobkyňa v žiadnom prípade nerealizuje podomový predaj výrobkov, a neuzatvára zmluvy podľa zákona č. 108/2000 Z.z.

21. Namietala tvrdenie žalovaného, že by akýmkoľvek spôsobom mala záujem poškodiť ekonomické záujmy zmluvnej strany. Práve naopak, žalobkyňa v celom rozsahu poskytla komplexné poradenstvo a oboznámenie účastníkov právneho vzťahu s ich právami a oprávneniami.

22. Pretože podľa názoru žalobkyne nie je možné aplikovať na právne vzťahy medzi ňou a spotrebiteľkami zákon č. 108/2000 Z.z., nie je ani možné uložiť akúkoľvek sankciu vyplývajúcu z údajného porušenia tohto zákona. Keďže sa na danú vec vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto aj pokuta uložená v správnom konaní je nezákonná a v konečnom dôsledku administratívny postup a proces poškodzuje ekonomické záujmy žalobkyne.

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 15.02.2017 navrhol, aby súd žalobu zamietol a nepriznal žalobkyni právo na náhradu trov konania. Poukázal na zistený skutkový stav a v žalobnej námietke žalobcu uviedol, že je neoprávnená, pretože pri kvalifikovaní skutkového stavu postupoval správne a v súlade s príslušnou judikatúrou. Žalovaný má za to, že žalobkyňa realizuje podomový predaj, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 108/2000 Z.z. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22.07.2014 č. konania 5S/2605/2012-56 a rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14.12.2016 č. 8Sžo/3/2015, ktoré rozhodovali v obdobnej veci.

24. Žalovaný poukázal na špecifiká podomového predaja vyplývajúce z preambuly Smernice Rady z 20.12.1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov č. 85/577/EHS, ktorá bola implementovaná do nášho právneho poriadku zákonom č. 108/2000 Z.z., v ktorej sa uvádza: „Keďže je špeciálnou charakteristikou zmlúv uzatváraných mimo prevádzkových priestorov predajcu, že spravidla je to predajca, ktorý začína zmluvné vyjednávanie, na ktoré spotrebiteľ je nepripravený, alebo ktoré neočakáva; keďže spotrebiteľ je často neschopný porovnať kvalitu a cenu ponuky s inými ponukami; keďže všeobecne existuje prvok prekvapenia nie iba pri zmluvách uzatvorených na prahu dverí, ale tiež aj pri iných formách zmlúv uzatváraných predajcom mimo jeho prevádzkových priestorov“.

Žalovaný je toho názoru, že daný prípad spĺňa základné charakteristiky podomového predaja. Zákonodarcu s cieľom vyrovnať faktickú nerovnosť vo vyjednávacích pozíciách, priznáva spotrebiteľovi právo odstúpiť od zmluvy v 7-dňovej lehote. Ochrane je spotrebiteľom pri týchto zmluvách garantovaná práve z dôvodu, že spotrebiteľia sa mimo prevádzkových priestorov môžu potenciálne cítiť pod psychologickým tlakom, alebo voči nim môže byť využitý moment prekvapenia, tak ako to bolo v tomto prípade.

25. Žalovaný poukázal aj na to, že tento zámer zákonodarcu vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 108/2000 Z.z., v ktorom sa uvádza: „Tradičná schéma vzťahu predávajúci - spotrebiteľ vychádza z myšlienky, že predaj a poskytovanie služieb sa zásadne vykonáva v určitých priestoroch, stacionárnych zariadeniach (prevádzkareň, trhové miesto a pod.) na základe osobného kontaktu predávajúceho a spotrebiteľa“. Pri podomovom a zásielkovom predaji by táto aksioma v opačnom postavení, kde predávajúci s ohľadom na zabezpečenie odbytu predávaných tovarov a služieb sám iniciuje kontakt so spotrebiteľom. Obzvlášť je to markantné pri podomovom predaji, kedy samotnému uzatvoreniu zmluvy predchádza ofenzívne konanie predávajúceho, ktorý organizuje prezentáciu tovarov alebo služieb mimo prevádzkarne. V takom prípade je miestom rokovania obvykle byt alebo iné miesto, kde predávajúci ponúka tovary alebo služby spotrebiteľovi. V postavení spotrebiteľa sa v týchto prípadoch vyskytuje moment prekvapenia, prejavujúci sa obvykle tým, že spotrebiteľ nie je k zmluve pripravený, s uzatvorením zmluvy vôbec nepočítal, často nemá možnosť porovnať kvalitu a cenu ponuky s inými ponukami, a často je v neistote, kde a u koho si môže uplatniť práva vyplývajúce zo zmluvy.

26. Podľa § 491 ods.1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba (§ 491 ods.2 citovaného zákona).

27. Súd v konaní podľa § 190 a nasl. O.s.p. preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, oboznámil sa s administratívnym spisom a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

28. Podľa článku 2 ods.2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach, a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 152 ods.4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Orgány štátu, ktoré realizujú svoju rozhodovaciu právomoc, sú povinné postupovať v zmysle článku 2 ods.2 Ústavy SR s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná, a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie, postupovať v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

29. Podľa § 3 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, a na podávanie podnetov a sťažností orgánov dozoru, dohľadu a kontroly, a obcí pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods.2 písm.b) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva podľa § 3 zákona.

30. Podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa, uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dozorcovi, dodávateľovi, alebo osobe podľa § 9a, alebo § 26 pokutu do 66.400,-- eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,-- eur.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností (§ 24 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa).

31. Podľa § 8 ods.1 zákona č. 108/2000 Z.z. spotrebiteľ je oprávnený bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy v lehote podľa § 7 ods.1 písm.b). Odstúpením spotrebiteľa od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje.

Podľa § 8 ods.3 citovaného zákona spotrebiteľ v lehote 7 pracovných dní odo dňa odstúpenia od zmluvy vráti tovar predávajúcemu bez ohľadu na to, či tovar bol použitý alebo má vady, ktoré spotrebiteľ nespôsobí; primeraná starostlivosť o tovar musí byť zachovaná.

Podľa § 8 ods.4 citovaného zákona predávajúci je povinný prevziať tovar späť a vrátiť spotrebiteľovi cenu zaplatenú za tovar alebo za službu, alebo vrátiť spotrebiteľovi preddavok najneskôr v lehote 15 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy.

32. Špecifikom vzťahov, ktoré sú upravené zákonom č. 108/2000 Z.z., je spravidla to, že predajca, ktorý začína zmluvné vyjednávanie, na ktoré je spotrebiteľ nepripravený, alebo ktoré neočakáva, spotrebiteľ je často neschopný porovnať kvalitu a cenu ponuky s inými ponukami, existuje prvok prekvapenia, a to nie iba pri zmluvách uzatvorených na prahu dverí, ale tiež pri iných formách zmlúv uzatváraných predajcom mimo jeho prevádzkových priestorov. Táto charakteristika je rozhodujúca pre právne vzťahy, na ktoré je potrebné aplikovať zákon č. 108/2000 Z.z., ktorý implementoval smernicu EÚ č. 85/577/EHS.

33. V preskúvanom prípade bolo zistené, že žalobkyňa pozvala spotrebiteľky na prezentačnú akciu výrobkov, ktoré propagovali obnovu buniek do priestorov žalobkyne. Na tejto prezentačnej akcii boli spotrebiteľkám prezentované aj iné výrobky, ktoré neboli avizované v pozvánkach, a to parný čistič, teplovzdušná rúra a členská karta Bonus VIP. Spotrebiteľky uzatvorili kúpne zmluvy priamo na prezentačnej akcii bez toho, aby mali možnosť porovnať kvalitu a cenu výrobkov s inými predávajúcimi. Spotrebiteľky od kúpnych zmlúv odstúpili dňa 19.03.2014. Žalobkyňa odstúpenie spotrebiteľiek od kúpnych zmlúv neakceptovala, z dôvodu, že nešlo o predajnú akciu podľa zákona č. 108/2000 Z.z.

34. Podľa názoru súdu okolnosť, keď spotrebiteľ nie z vlastného rozhodnutia, ale po tom, čo je presvedčaný o kvalitách alebo výhodnosti kúpy istého výrobku, bez toho, aby mal možnosť porovnať

tento výrobok s inými výrobkami a cenami, uzatvára kúpnu zmluvu, spôsobuje, že takáto činnosť žalobkyne má charakteristiky podomového predaja a spotrebiteľkám bolo potrebné zabezpečiť ochranu tak, že im bude priznané právo odstúpiť od zmluvy v 7-dňovej lehote.

35. Podľa ustanovenia § 5 ods.1 písm.a) zákona č. 108/2000 Z.z. podomový predaj je predaj tovaru alebo poskytovanie služieb na základe zmluvy uzavretej medzi predávajúcim a spotrebiteľom, najmä pri akcii organizovanej predávajúcim mimo miesta prevádzkarne, alebo mimo trhového miesta.

36. Námieta žalobkyne, že v preskúvanom prípade nešlo o podomový predaj, ale predaj v tzv. kamennom obchode, na ktorý sa zákon č. 108/2000 Z.z. nevzťahuje, súd nepovažuje za dôvodnú, vzhľadom na to, že z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že žalobkyňa realizuje predvádzacie akcie za účelom prezentácie vlastností a ponuky výrobkov s cieľom uzatvorenia kúpnych zmlúv s účastníkmi prezentácie v priestoroch, ktoré bez ohľadu na zápis v živnostenskom registri nie je možné považovať za prevádzkarňu, ale za priestor súvisiaci s prevádzkovaním živnosti. Za takéto ustanovenia § 17 ods.3 písm.d) zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní považujú najmä výstavné priestory a vzorkové predajne. Uvedené priestory preto aj podľa názoru súdu nemožno považovať za prevádzkarňu v zmysle ustanovenia § 17 ods.1 zákona o živnostenskom podnikaní, žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa správne aplikovali zákon č. 108/2000 Z.z., ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa. Posúdenie povahy priestorov, ktoré žalobca označil ako svoju prevádzkareň, alebo tzv. kamenný obchod, je v právomoci žalovaného ako orgánu dozoru nad dodržiavaním povinností určených zákonom o ochrane spotrebiteľa, pretože bez toho by žalovaný nemohol vykonávať, riadne uplatňovať tie právomoci, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, zák.č. 250/2007 Z.z. a ďalších.

37. Podľa názoru súdu žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne posúdili podľa ustanovení § 108/2000 Z.z. a zákona o ochrane spotrebiteľa. Vo svojich rozhodnutiach podrobne a jednoznačne odôvodnili, z akých dôvodov na kúpne zmluvy uzavreté medzi spotrebiteľkami a žalobkyňou, je potrebné aplikovať ustanovenia v spomínaných zákonov. Preto s dôvodmi žalovaného, že žalobkyňa svojím konaním v preskúvanom prípade porušila svoju povinnosť podľa § 4 ods.2 písm.b) zákona o ochrane spotrebiteľa, sa stotožňuje.

Z týchto dôvodov súd podľa § 190 žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

Žalobkyňa nemala v konaní úspech, súd preto jej nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 167 ods.1 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, ako aj označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 Správneho súdneho poriadku (ďalej len "sťažnostné body") sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm.g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.